

מ"ת 28767/08/22 - מדינת ישראל נגד מחמד הנדי

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 28767-08-22 מדינת ישראל נ' הנדי
תיק חיצוני: 322714/2022

לפני	כבוד השופט ירון מינטקביץ
המבקשת	מדינת ישראל
	ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
נגד	
המשיב	מחמד הנדי
	ע"י עו"ד ראמי עותמאן

החלטה

לפני בקשת המשיב לעיין מחדש בתנאי שחרורו.

הליכים קודמים

ברקע הבקשה, כתב אישום שהוגש נגד המשיב, על פיו ביום 10.7.22 קשר עם שני אחרים לפגוע באדם אחר, בשל עניין של מה בכך - הערה לבנו הקטין של אחד מחבריו של המשיב לקשר על אופן נהיגתו. המשיב וחבריו הצטיידו בשני אקדחים ורובה, ארבו למתלונן וכאשר יצא מביתו ריססו עליו גז מדמיע וירו ברגליו. אביו של המתלונן ניסה להחלץ לעזרתו, והמשיב וחבריו איימו עליו בנשק, והמשיכו לירות לעבר המתלונן, עד שהגיעו למקום אנשים אשר הניסו אותם.

כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלונן חבלות קשות, והוא הובהל לבית חולים ועבר מספר ניתוחים.

בשל המעשים יוחסו למשיב עבירות של נשיאת נשק, ירי וגרימת חבלה חמורה בכוונה מחמירה.

המשיב נעצר בשל החשדות ונגדו אך שוחרר בטרם הוגש כתב האישום ובקשה להחזירו למעצר נדונה ונדחתה (החלטת כב' הש' א. גורדון מיום 12.10.22). להשלמת התמונה אציין, כי שני המעורבים האחרים נעצרו עד תום ההליכים (בהחלטה מיום 20.9.23 הווארך מעצרים ב- 90 יום, אך הוזמנו בעניינם תסקירי מעצר (בש"פ 6983/23)).

תחילה נקבע, כי המשיב ישהה במעצר בית מלא, ובהחלטה מיום 7.3.23 נקבעו לו חלונות אוורור פעמיים בשבוע. בהחלטה מיום 18.6.23, נדחתה בקשה נוספת של המשיב להקלה בתנאיו.

על החלטה זו הוגש ערר לבית המשפט העליון (בש"פ 4916/23, הנדי נ' מדינת ישראל). בהחלטתו מיום 5.7.23 הביע בית המשפט (כב' הש' י. אלרון) את מורת רוחו מכך שטרם נקבעו תאריכים לשמיעת מועדי הוכחות בתיק העיקרי, וקבע:

"בנסיבות האמורות אני מורה לבית המשפט המחוזי בירושלים לקבוע מועדי שמיעת ראיות בתיק זה. היה ומועדים אלא לא יקבעו עד לא יאוחר מיום 12.7.23, יוכל ב"כ העורר לשוב ולפנות בבקשה לעיון חוזר בשאלת המשך תנאי מעצרו דהיום" (להלן: ההחלטה הראשונה)

בעקבות החלטה זו קבע המותב הדן בתיק העיקרי (כב' הש' א. נחלון) שני תאריכים לשמיעת הוכחות, בימים 15.10.23 ו-16.10.23.

בעקבות קביעת התאריכים הגיש ב"כ המשיב לבית המשפט העליון בקשה לעיון חוזר ולביטול תנאי מעצר הבית. בבקשתו ציין הסניגור, כי שני המועדים שנקבעו לא יספיקו לסיום שמיעת התיק בשל מורכבותו - ובית המשפט (גב' הש' אלרון) דחה את הבקשה (להלן: **ההחלטה השניה**). ובהערת אגב אציין, כי ראוי היה שב"כ המשיב יפנה מיוזמתו את בית המשפט להחלטה זו.

ביום 10.9.23 בוטל מועד שמיעת ההוכחות שנקבע ליום 15.10.23 (בשל אילוץ של סניגורם של המעורבים האחרים) ונקבעו שלושה מועדים נוספים: 25.12.23, 7.1.24 ו-8.1.24. כמו כן, בשל מצב החרום, המועד שאמור היה להתקיים ביום 16.10.23 בוטל.

הבקשה

הבקשה שלפני היא לבטל את מעצר הבית, בשל התארכות משפטו של המשיב והתקופה הארוכה בה הוא נמצא במעצר בית, מבלי שנרשמו לחובתו הפרות. בדיון לפני הדגיש ב"כ המשיב כי להערכתו ידרשו 7-8 מועדים לשמיעת התיק, וכי העובדה שהמבקשת הסכימה לשחרורו אומרת דרשני.

המשיבה התנגדה להקלה בתנאים השחרור, והפנתה למסוכנותו של המשיב, כפי שהיא עולה ממעשיו.

דין והכרעה

ראשית אומר, כי מצאתי קושי דיוני בהגשת הבקשה: המסגרת הדיונית נתחמה בשתי החלטותיו של בית המשפט העליון: בהחלטה הראשונה קבע בית המשפט, כי אם לא יקבעו מועדי הוכחות בפרק הזמן אותו קצב יהיה רשאי ב"כ המשיב לבקש לעיין מחדש בהחלטה - ומכלל ההן עולה גם הלאו. הדבר עולה גם מההחלטה השניה, בה דחה בית המשפט את הבקשה לעיון חוזר, למרות שצוין בה כי התיק לא צפוי להסתיים במועדים שנקבעו. משכך, לא היה מקום להגיש את הבקשה, מקום בו נקבעו מועדים לשמיעת הוכחות - במיוחד בשים לב לכך שפער הזמנים בין המועדים הקבועים כיום למועדים שנקבעו קודם לכן הוא פחות משלושה חודשים.

וגם אלמלא החלטותיו הברורות של בית המשפט העליון, לא ראיתי מקום לביטול תנאי השחרור: בשל עניין של מה בכך חבר המשיב לשני המעורבים הנוספים, השלושה התחמשו באקדחים ורובה וירו במתלונן בשעת צהריים ברחובה של עיר, לעיני עוברים ושבים, ופצעו אותו קשות. מדובר במעשה שחומרתו זועקת המעיד על מסוכנות גבוהה והעדר מעצורים. בשל טעמים דיוניים כתב האישום הוגש בעוד המשיב משוחרר והוא לא נעצר שנית, אך לטעמי הדבר ממצה את ההקלות הראויות ודין הבקשה היה להדחות במלואה.

חרף אלה, ובשל מכלול הנסיבות וביטול מועד הוכחות בשל מצב החרום, ראיתי לאפשר למשיב חלון אוורור נוסף בשבוע, מדי יום ג' בשבוע, בין השעות 8:00-10:00, בלוויית מפקח.

עמוד 2

ניתנה היום, ט"ו חשוון תשפ"ד, 30 אוקטובר 2023, בהעדר
הצדדים.